

- 4) Czy z obejścia art. 19 ust. 4 i 5 dyrektywy wynika stwierdzenie nieważności umowy kredytu zawartej przez bank z klientem?

(¹) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim (Niemcy) w dniu 2 lipca 2014 r. – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-316/14)

(2014/C 303/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Rüsselsheim

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Strona pozwana: Condor Flugdienst GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ingerencje osób trzecich działających na własną odpowiedzialność, na które przeniesiono zadania należące do działalności przewoźnika lotniczego należy oceniać jako nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (¹)?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy przy ocenie istotne jest, na czyje zlecenie (przewoźnika lotniczego, operatora portu lotniczego etc.) działała osoba trzecia?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-317/14)

(2014/C 303/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Enegren i D. Martin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wymagając od kandydatów na stanowiska w administracji lokalnej w regionach francuskojęzycznym i niemieckojęzycznym, z których dyplomów lub certyfikatów nie wynika, że ukończyli studia w danym języku, uzyskania certyfikatu wydawanego przez SELOR, po uprzednim zdaniu egzaminu przeprowadzanego przez tę organizację, który stanowi wyłączny dowód znajomości języka wymaganej do podjęcia pracy na tych stanowiskach, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 45 TFUE i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii⁽¹⁾;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Ustanowiony w ustawodawstwie belgijskim wymóg przedstawienia przez kandydatów na stanowiska w administracji lokalnej w regionach francuskojęzycznym i niemieckojęzycznym, z których dyplomów nie wynika, że ukończyli studia w danym języku, certyfikatu, który stanowi wyłączny dowód znajomości języka wymaganej do podjęcia pracy na tych stanowiskach, wypełnia znamiona dyskryminacji zakazanej w art. 45 TFUE oraz w rozporządzeniu (UE) nr 492/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu w dniu 8 lipca 2014 r. – Szemerey Gergely przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-330/14)

(2014/C 303/37)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Szemerey Gergely.

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasadę elastyczności i możliwości zmiany z [motywu] 20 rozporządzenia (WE) nr 796/2004⁽¹⁾, [motywu] 27 tego rozporządzenia i [motywy] 18, 23 i 26 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że jest sprzeczne z nimi uregulowanie krajowe, zgodnie z którym w przypadku uprawy rzadkiej odmiany roślin należy dołączyć do wniosku o zapłatę świadectwo dotyczące rzadkiej odmiany, biorąc pod uwagę praktykę administracyjną, zgodnie z którą wniosek o świadectwo przed wnioskiem o zapłatę dopuszczalny był jedynie w okresie od dnia 2 do 15 kwietnia 2010 r., możliwe było jego jednoczesne załączenie jedynie w chwili złożenia jedyne wniosku i uregulowanie nie pozwalało na późniejsze uzupełnienie wady wniosku polegającej na braku świadectwa?
- 2) Czy przepis ten jest zgodny z obowiązkiem państw członkowskich do nienarazania celów wspólnej polityki rolnej lub też czy można stwierdzić, że skuteczność wykonywania prawa do pomocy rolnej dla rolników, którzy uprawiają rzadkie odmiany roślin, wynikającej z prawa Unii staje się nie możliwa, lub nadmiernie utrudniona i nieprzewidywalna w 2010 r. w chwili zmiany przepisów prawa [zmiana art. 43 ust. 6 rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi nr 61/2009 (z dnia 14 kwietnia), wprowadzona do przepisów prawa przez rozporządzenie ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi nr 31/2010 (z dnia 30 marca)]?